

Čáslavický školáček

Jarní číslo

Školní časopis
ZŠ a MŠ Čáslavice
2016/2017

ZŠ a MŠ
ČÁSLAVICE

Milý čtenáři,

právě držíš v ruce nové jarní číslo našeho školního časopisu. Snad Ti zpříjemní to dlouhé čekání na slunečné jarní počasí, které si letos opravdu dává načas. Třeba i líčení jara, které najdeš v tomto čísle, přivolá hezčí dny. Kdo by se ještě nechtěl rozloučit se zimou, může si ji připomenout při čtení zážitků z lyžařského výcviku. Tentokrát máme v časopise více ukázek z tvorby žáků, především vcítit se do věci nebo němému tvora a mluvit za ně žákům šlo moc dobře. Najdete zde i jednu neznámou pohádku, rozhovor s panem Hořákem a více se dozvíte o pocitech devátáků z přijímacích zkoušek. Těm začínají poslední měsíce na této škole. Určitě u nich převládá nejistota před dalším školním rokem, ale i zvědavost, co zajímavého je čeká po opuštění naší základní školy. Přejeme jim dobrý start v následující životní etapě. S vámi ostatními se v září těšíme na shledanou a teď vám přejeme pěkné listování.

Ilustrátoři, kteří se podíleli na tomto čísle časopisu:

Adéla Špačková, 9. ročník - titulní strana

Anna Vaňková, 9. ročník - lavička

Markéta Olivová, 9. ročník - labuť

Tereza Trutnová, 8. ročník - jarní květiny

BYLO - NEBYLO

LEDEN

- Týden od 15. do 22. ledna strávili přihlášení sedmáci a další žáci druhého stupně na lyžařském kurzu v Krkonoších.

ÚNOR

- 9. 2. fandili žáci naší školy na hokejovém utkání Česko - Švédsko v Brně.
Pro žáky 1. třídy a mateřské školy bylo připraveno veselé hudební představení.
- 16. 2. žáci 2. až 5. ročníku zhlédli divadlo *Gulliverovy cesty* v Národním domě v Třebíči.

BŘEZEN

- 17. 3. dva žáci druhého stupně reprezentovali naši školu v soutěži vědomostí o Kraji Vysočina.
- 21. 3. se žáci 2. a 3. ročníku zúčastnili pod vedením lektorek ze Střediska výchovné péče STŘED 1. části programu primární prevence *Jsme tým?!*
- 24. 3. měly lektorky ze Střediska výchovné péče STŘED pro žáky 4. a 5. ročníku nachystanou 1. část programu primární prevence *Jsme tým?!*
- 27. 3. vyrazila 7. třída na naučný program do Alternátoru.

DUBEN

- 5. 4. byl v naší škole zápis do první třídy.
- 18. 4. jel celý druhý stupeň do Horáckého divadla na představení *Romeo a Julie*.
Ve 4. a 5. ročníku proběhla 2. část programu primární prevence *Jsme tým?!*
- 19. 4. žáci prvního stupně navštívili Horácké divadlo v Jihlavě, bylo pro ně objednáno představení *Autopohádky*.
- 20. 4. přijel do kulturního domu pan Hořák ze záchranné stanice zvířat *Ikaros* a představil žákům nejen exotická zvířata.
Ve 2. a 3. ročníku proběhla 2. část programu primární prevence *Jsme tým?!*
- 21. 4. proběhla již už tradiční akce *Čistá Vysočina*, jako každoročně jsme prošli okolí obce a vyčistili přírodu. Součástí akce byla i Ekomódní přehlídka žáků naší školy.
- 28. 4. se žáci 1. stupně převlékli za čarodějnice a čaroděje a společně vyrazili opékat špekáčky.

Co plánujeme na měsíc květen?

- 2., 10. 5. navštívit třebíčskou knihovnu a muzeum.
- 15., 16. 5. proběhnou školní kola recitační soutěže.
- 16. 5. vybraní žáci se letos poprvé zúčastní Dyslektické olympiády na ZŠ Kpt. Jaroše v Třebíči.

Co o některých akcích školy žáci napsali:

Lyžařský kurz v Krkonoších

Na našem lyžařském kurzu jsme strávili týden. Odjžděli jsme v neděli 15. ledna 2017 kolem 8. hodiny ráno. Do Krkonoš jsme přijeli po 12. hodině. Ubytovali jsme se na chatě Roudence ve vesnici Vítkovice a rozdělili jsme si své pokoje.

Už tentýž den jsme si vyzkoušeli lyže na velmi mírném kopečku u Roudenky, ale většinu pobytu na horách jsme strávili na sjezdovkách Vurmovka a Aldrov, na kterých jsme se pohybovali pomocí kotvy a sedačkové lanovky. Samozřejmě jsme nevynechali běžky a někteří žáci ani snowboard.

Na tomto zimním sportovním vybavení jsme i závodili a za naší snahu jsme byli odměněni čestnými výhrami a diplomy.

Letošní kurz se nám všem velmi líbil a budeme na něj dlouho vzpomínat.

Agáta Jeřábková a Kateřina Hrušková - 7. ročník

A teď názory některých účastníků kurzu:

Naučila jsem se na snowboardu. A pak také neměly chybu naše večerní párty s holkami na pokojích.

Katka Hrušková

Na horách jsem byla poprvé a hodně se mi tam líbilo. Nejlepší byly ty hlášky a tancování holek na pokoji, ale i na sjezdovce to bylo super.

Michaela Iranová

Nejlepší první hory, jaké jsem mohla zažít.

Aneta Moudrá

Bylo to tam skvělé už jen proto, že tam byla skvělá parta lidí.

Štěpán Vecheta

Nejlepší bylo, když jsme mohli jezdit lesem a na skokánky.

Ondřej Dokulil

Moc jsem si ten týden užila. Nejlepší bylo, když jsme hráli Bang, diskotéka a hlavně jsem se bavila u hlášek, které jsme vymysleli.

Eliška Nešporová

Byly to nejlepší hory, na kterých jsem mohla být. Nejvíce se mi líbila hláška Anetky, která místo oznámení, že jde na záchod, řekla, že jde na kotvu.

Iveta Černá

Hory byly super, mnohem lepší než naše rodinné. Nejvíce mě bavilo sjíždění svahu, hra Bang a závěrečná diskotéka.

Jolana Ježková

Exkurze do Alternátoru

V pondělí 27. března jsme se vydali společně s paní učitelkou Kružíkovou do třebíčského Alternátoru, je to ekotechnické a zábavní centrum. Alternátor jsme navštívili hlavně za účelem doplnění výuky ekologie, ale také za poznáním nových informací.

Po výstupu z autobusu jsme počkali venku a paní učitelka šla něco vyřídit. Potom jsme už mohli pokračovat. Odložili jsme si věci a šli na připravený program. Paní nám povídala o tom, že to byla dříve kotelna, která společně s vedlejší teplárnou vytápěla Třebíč a pak také známé BOPO, kde se vyráběly boty a ponožky. Mohli jsme vidět nejrozumnější modely (např. parní stroj, lokomobilu, větrný mlýn atd.) V druhém patře nás asi nejvíce zaujala část lopatky z větrné elektrárny, kterou jsme si mohli prolézt. Dále se tam nacházel model domu, jenž ukazoval průměrnou spotřebu každé domácnosti a různé druhy vytápění.

V druhé části programu jsme měli možnost si prohlédnout promítací kouli, kterých moc není (v ČR jsou jen dvě, v Třebíči a v plzeňské Techmanii). Promítali nám přírodní katastrofy, různé druhy dopravy, města svítící ve tmě a další zajímavosti. V Alternátoru se nám líbilo, užili jsme si to a bylo to příjemné zpestření výuky.

Eva Koudelková - 7. ročník

Návštěva Horáckého divadla v Jihlavě

Autobus zastavil a já cítila, jak mi radostí buší srdce, tloukalo mi jako o závod. Měla jsem možnost vidět divadelní hru od známého Williama Shakespeara, Romeo a Julie. Lásku těchto dvou mladých lidí by mohl každý závidět... Krásná Julie a ještě hezčí Romeo. Jsou spolu opravdu nádherní. Všichni v divadle byli elegantně oblečení, pěkné šaty, boty i nějaké ty módní doplňky.

Tašku a vlněný přehoz jsem odevzdala obsluze šaten a už mi zbývalo se těšit na samotnou hru. V divadelním sále byla červená a hebká sedadla, uvelebila jsem se hned do první řady. Kolem sebe jsem slyšela hlasy: „To uvidíme jen nohy, vážně super!“ Ozývalo se. Podle mě to byla velice ukvapená slova, protože v první řadě je to snad nejlepší, vše vidíte, slyšíte a po skončení máte báječnou vzpomínku.

Světla zhasla a hlasy utichly. Nastoupila parta herců a ti nás nechali v napětí, co se stane potom. Všichni na pódiu byli velice šikovní, skvělé výkony, emoce, no prostě, bylo to úžasné. Stejně jako jeden z herců Merkucio, díky němu se mi ani nechtělo odejít z divadla. Bohužel zklamání nastalo ve chvíli, když jsem se dověděla, že skutečná manželka krásného herce Merkucia je neméně krásná Julie, ale s tím já už nic nenadělám.

Divadlo se mi strašně líbilo, moc jsem si to užila, bylo to skvělé dopoledne. Chvillemi se mi chtělo dokonce i brečet, ale zvládla jsem to. Každopádně v blízké době bych rozhodně neváhala a opět volila první řadu v divadle. Snad příští školní rok zase zavítáme do Horáckého divadla.

Tereza Trutnová - 8. ročník

Ekomódní přehlídka

Dne 21. 4. 2017 se v naší škole konala módní přehlídka, na kterou si žáci vyrobili šaty z recyklovatelných materiálů. Celou přehlídku moderovala Markéta Olivová, která se se svým modelem umístila na 1. místě společně s Terezou Ťupovou. 2. místo obsadila Karolína Nováčková a na 3. místě skončila trojice Filip Kousal, Adam Špaček a Ondřej Venhoda. Celkově přehlídka dopadla dobře, zúčastnilo se nás 16 modelek a modelů. Byly zde k vidění šaty plesové, pracovní i masky tří králíků. Celou akci organizovala paní učitelka Kružíková.

Adéla Mutlová a Tereza Trojanová - 5. ročník

Výběr z žákovských prací

Už jste si někdy zkusili představit, co by asi tak pověděly věci kolem vás, kdyby mohly mluvit? Možná byste se dověděli zajímavé názory a třeba i něco o sobě. My jsme se o to pokusili v hodině slohu, a vznikly tak moc povedené práce, za které jsme získali jedničky a velkou pochvalu.

Piano vypravuje

Jsem černé dřevěné piano, ale říkají mi klavír. Pocházím z počátku 20. století, proto mi je už přes sto let.

Když jsem byl ještě mladý, bydlel jsem v brněnské filharmonii. Mám na to špatnou vzpomínku, protože mi tam ohořela pravá noha. Do Kojetic jsem se dostal tak, že maminka Natálky chtěla hrát na klavír, tak mě její dědeček koupil tehdy za 10 000 Kč. U Svobodů jsem bydlel asi patnáct let. Když Natálčiny rodiče postavili dům, přestěhoval jsem se tedy k nim, kde bydlím dodnes.

Jsem vysoký, černý, mám tři pedály, osmdesátosm kláves a ve vrchní části mám přidělané světlo. Vnitřek mého těla je pancéřový. Nejčastěji na mě hraje sestra Natálky. Natálka musí počkat, až Anička dohraje, a proto na mě cvičí až večer. Nejlépe ji jdou etudy, ale když se jí to nedaří, zbytečně mě udeří do kláves. Jednou za Natkou přijela její kamarádka Eliana, hrála na mě tak dlouho, až jsem z toho byl unavený.

V obývacím pokoji se mi líbí, protože tam mám pěkný výhled z okna. Na protější zdi je televize, takže když se někdo na ni dívá, můžu se dívat také.

Natálie Zikmundová - 6. ročník

Nůž vypravuje

Jednoho srpnového dne si mě Vincent vyhlídl v Army shopu v Americe, když tam byl na dovolené. Vybral si mě, protože nejsem jen tak obyčejný nůž.

Jsem stříbrný z tvrdé oceli, dlouhý 35cm. Můj ochranný obal má zelenou barvu a je z umělé hmoty. Obal potřebuji, abych se neztupil a aby si mě Vincent mohl připevnit na opasek.

Mám mnoho využití. Na konci rukojeti mám kompas. Když ho odšroubujete, najdete v rukojeti zápalky a rybářský vlasec s háčkem. Moje čepel je velice ostrá, z horní strany je i malá pilka.

Vím, že jsem nebezpečný, a jsem rád, že to ví i Vincent. Chová se ke mně šetrně, nikomu mě nepůjčuje a ví, kdy mě smí používat. Myslím, že mě má rád, proto bych mu nechtěl nikdy ublížit.

Vincent Foral - 6. ročník

Kolo vypravuje

Ahoj, jsem horské kolo Matěje. Má mě od 1. září roku 2015.

Když si mě koupil, mělo jsem vůli ve vidlici vytahány a rezavý řetěz, rozbité sedmikolečko i trojkolečko. Po dvou týdnech jsem bylo čisté a už jsem se těšilo na nové díly, které mi koupili na internetu. Po výměně všech rozbitých dílů se cítím skvěle.

Jsem modro červené a mám černé ráfky, na nich jsou terénní pláště. Blatníky jsou černé. Mám na sobě celou bezpečnostní výbavu a zadní nosič.

Dá se na mě jezdit v terénu i na silnici. Umím šplhat do kopce, protože mám i velmi lehké převody. Nastavitelné jsou sedátko i řídítka. Dokážu rychle zastavit, když je třeba.

S Matějem rádo jezdím, protože se ke mně hezky chová. Líbí se mi jízda vodou a blátem. Nemám rádo svého předchozího majitele, který mě zanedbal.

Matěj Janecký - 6. ročník

Pegyna vypravuje

Ahoj, jsem fenka Pegyna. Narodila jsem se v Loukovicích u jedné rodiny. Měla jsem se tam dobře. Asi po 3 měsících si pro mě přijela jedna rodinka. Přijel s nimi kluk jménem Pavel. Říkal, že má narozeniny. Po chvíli mě panička vzala a dala mě té rodině. Jela jsem s nimi v autě. Zabalili mě do ručníku a položili na Pavlův klín. Když jsme zastavili, vzal mě Pavel na dvorek a dal mě do malé boudičky i s ručníkem. Spala jsem celou noc jako dudek.

Jsem jezevčík dlouhosrstý a moje srst má hnědo-černou barvu, oči mám taky černo hnědé. Moje nožičky jsou krátké, ale i přesto běhám rychle. Uši mám dlouhé a plandavé. Můj ocásek je jako smetáček. Na výšku měřím 25 cm a na délku asi 50 cm.

Nebojím se velkých psů ani aut a mám ráda děti, proto nekoušu. Ale umím zakousnout velkou myš. Mám ráda všechny v rodině i kamaráda Berta, se kterým jsme už měli dvakrát štěňátka.

Pavel Bartes - 6. ročník

Želva vypravuje

Ahoj, jsem želva a jmenuji se Rozálie, ale říkají mi Róza. Nedávno si mě koupila současná panička Šárka. Byla jsem ještě malá želvička, a proto jsem se strašně bála lidí. Ale když jsem povyroستla, zvykla jsem si na nový domov.

Mám krásný hnědožlutý krunýř, čtyři silné nohy a malý ocásek. Na svůj svět se dívám velkýma očima a ochutnávám ho svým zobákem.

Jsem hodná, protože nekoušu, poslušná, protože neutíkám, a roztomilá, protože se ráda mazlím.

Svou paničku mám moc ráda, a když na mě zavolá, zpozorním, zvednu hlavu a čekám, zda dostanu něco na zub nebo se budeme mazlit.

Šárka Chaloupková - 6. ročník

Blek vypravuje

Můj den začíná tak, že ráno ve tři hodiny panička přijde k mojí velké boudě a t'ukne na prkna boudy. Já zbystřím a cupitám za ní. Ona mě drbe a mazlí se se mnou. Když odjíždí do práce, tak jí lezu pod nohy, abych ji zastavil, ale ani jednou se mi to nepodařilo!! Odjede a já si jdu lehnout a odpočívat.

Za tři a půl hodiny přijde Adéla a „dlachní“ mě v rukách a říká mi, ať se těším na odpoledne, v tu chvíli ve mně hrkne a začnu mít obavy, co se odpoledne bude dít. Až odjede paniček a Adéla, jdu se najíst a potom si lehnu, ale jenom na chvíli, protože za pár minut přijde Lad'a, zabuší na boudu a zakřičí: „Bleku!“ Já vylezu a slyším: „Ahoj, Blekoušku, jak se máš, starej brachu, jak jde život?“ Takhle se mnou mluví a hladí mě.

Odjede i on a já si jdu opět lehnout a užít zasloužený odpočinek.

Moje dopoledne je nezajímavé, pořád se honím za kočkami a sem tam ulovím nějakou tu myšku. Někdy přijde děda a nadává na život a jak nesou slepice. Bolí mě z něj hlava, protože si sedne, dá si pivečko a cepuje mě, co jsem udělal, rozkousal a podobně. Pak odejde a já hlídám (pečlivě).

Odpoledne přijde Adéla domů a já „svišťím“ do boudy a schovávám se, protože nevím, co nastane. Chvilí po ní přijede Lad'a na kole, vletí do branky a málem mě přejede, ale já jsem zatím stihl vždy uskočit. Třetí se domů vracívá táta (páníček) a pohladí mě.

Když odpoledne jdou „chlapáci“ něco dělat, přijdu za nimi a vždy se tam jenom motám. Poté přijde Adéla a pustí králíka. Hraju si s ním a ona mě sekýruje, musím poslouchat na slovo. Poslední se domů vrací panička. K večerí dostávám dobroty a granule.

Večer štěkám dlouho do noci, potom jdu spát a ráno se mi nechce vstávat. To je můj psí život!

Ladislav Němec- 9. ročník

Co si myslí lavička v parku

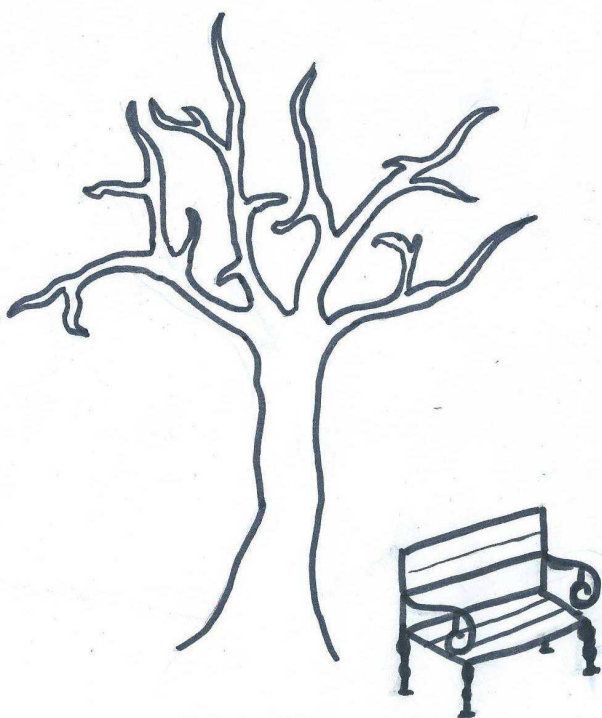
Snesli byste každého, kdo na vás sedne? Pravděpodobně ne, ale vy můžete protestovat. Jenže co já? Já jsem jen ta lavička v parku, o kterou se nikdo nestará. Tu na mě někdo šlápne špinavou botou, plivne.... No nejsem já chudák?

Ale koho to dneska zajímá? Postaví mě někam pod strom, aby na mém dřevěném těle mohli odpočívat nebo se pokochat přírodou. To samozřejmě chápu. Ovšem abych mohla plnit své účely, musí se o mě někdo starat! Co myslíte, dělá to někdo? Určitě se

nebudete divit, ale nikdo se o mě nestará. Je pravda, že si mě někdo utře, než si na mě sedne, což občas беру za urážku, protože kdybych byla čistá, nikdo by mě nemusel utírat! Jenže většina občanů prostě sedne a drobí.

Kdy myslíte, že mě naposled natřeli? Před pěti lety! Ale za to jsem si to náramně užila, protože si na mě hned sedla nějaká dáma v bílé sukni. Moc jí to slušelo.

Patricie Nezpěvákova - 9. ročník

Co se děje v mém pokoji

„Konečně odešla!“ zvolá velká, svalnatá skříň v rohu holčičí pevnosti.
„Souhlasím s tebou, má milá kamarádko,“ přikyvuje postel na vyřčená slova skříně.
„Dnes jsem se špatně vyspalo,“ zasténá lůžko, které si protahuje své krátké nožky.
„Copak? Snad jsi nevrzala?“ rýpne si pobaveně stůl do unavené postele.
„Jsi blázen? Ještě tak stará nejsem, abych tu vrzala. Katka se jen převalovala z jedné strany na druhou a já mám z těch jejích přesunů bolesti zad. Však by ji také nebylo, kdyby spala po celou noc nehnutě!“ křikne v rozhořčení postel na smějící se stůl. Jeho smích se mísí v pozadí stejně jako protáčení očí a nechápající výrazy všech věcí v místnosti.
„I kdybych stará byla, nevrzala bych. Nechci totiž dopadnout jako ta červená židle, co tu byla před tebou, černoško!“ obrátí se na černé křeslo, které zamyšleně jezdí po světlé, pruhované podlaze.
„Co to děláš?“ ptá se zvědavě kytička v ozdobném květináči na okně.
„Přemýšlím, jak to asi se mnou bude v budoucnu. Třeba až se Katka vdá. Vezme mě s sebou? Bude mě nadále používat ve svém novém domě? Budou po mně skákat i její děti?“ ptá se zasněně židlička s kolečky.
„Ty si věříš, kámoško! Půjdeš jediné tak do šrotu! Jo, ty jsi neviděla tu ubrečenou červeň, za kterou tě vyměnili? Katku shodila ze svého hřbetu a ona už při bolestném dopadu na zem věděla, že si koupí novou a hezčí,“ zareaguje postel na slova té černé rasy.
„Pozor!!!“ křiknou nečekaně růžové hodiny, které visí u dveří na zdi.
„Je právě půl druhé odpoledne. Prosím, vraťte se na svá místa.“
Dveře se otevrou a v nich stojí Katka. Svůj školní batoh hodí pod stůl a unavená se svalí na postel.
„Au!“ vydechne postel.
„Psst, prozradíš nás,“ šeptne plyšák Standa Šlupka a všechny věci rázem ztichnou.

Kateřina Outolná - 9. ročník

Cesta do středu Země

Chtěl bych se podívat do středu Země, protože by to mohla být velká zábava a také velký adrenalin. Konečně bych se dověděl, co ve středu Země vlastně je, jestli se tam nachází jádro nebo něco jiného.

Možná by to bylo trochu nebezpečné, ale určitě by to byl zážitek na celý život. Největší problém je však v tom, že tam žádná cesta nevede.

Třeba by tam mohla být místo žhavého jádra jen voda.

David Eliáš - 9. ročník

Země, kterou bych chtěla navštívit

Zemí, které bych chtěla poznat, je celkem hodně. Jednou bych chtěla procestovat celý svět, ale vím, že toto přání se mi nikdy nesplní. Ale v jednom mám jasno: chci jet do Severní Ameriky, konkrétně do USA.

Jeden z hlavních důvodů, proč jsem si vybrala zrovna tuto zemi, jsou známá místa. Socha Svobody, chodník slávy a Hollywood v Los Angeles, Niagarské vodopády, obchodní centra v New Yorku - to mě vždycky lákalo.

Další důvod mého výběru ovlivnily také slavné osobnosti. Už od mala jsem se chtěla seznámit se svými idoly, které znám pouze z filmů, obrázků na internetu nebo specializovaných blogů.

Do USA bych chtěla cestovat letadlem. Nejenže jsem tento dopravní prostředek ještě nikdy nevyzkoušela (a právě proto jsem si ho vybrala), ale létat letadlem mi připadá dobrodružné, krásné a hlavně neobvyklé.

Stejně neobvyklé mi také připadají různé adrenalinové sporty a nebezpečné zkoušky, které mám velice ráda. V Americe bych chtěla vyzkoušet třeba bungee-jumping, seskok padákem z letadla a mnoho dalších šíleností.

Ale na takový výlet přece nemůžu jet sama, a proto svůj šílený plán hodlám uskutečnit s jednou mojí kamarádkou.

Na svůj bláznivý pobyt v Americe se už velmi těším a nemůžu se dočkat, až si svůj sen konečně splním.

Kateřina Hrušková - 7. ročník

Jaro

Jaro je jedno z ročních období. Po kruté a studené zimě přichází jaro, na které se všichni těší. Zmizí sněhová pokrývka a vykoukne zelená barva.

Když se ráno probouzím, slyším prozpěvovat stehlíka a hned mě naladí na zbytek dne. Místo škaradých mraků na nebi vykouknou sluneční paprsky a ty mě zahřívají před chladným větrem. Krajina vyměnila bílou peřinu za zelený kabát a zvířátka se probouzí ze zimního spánku a začínají vylézat ze svých nor.

Jaro je moje nejoblíbenější roční období, protože vše kvete a mění barvy, rostou jahody a cítím hebkost trávy.

Jaro je výjimečné a příjemné ročních období, protože v zimě na sobě nosím moc vrstev oblečení, v létě je mi horko, ale na jaře svítí sluníčko a přitom fouká jemný vánek, který nám našeptává nové zprávy ze světa.

Barbora Hobzová - 8. ročník

Líčení jara

Jaro je nejkrásnější roční období, ve kterém se všechno zelená a kvete. Ve vzduchu je ještě cítit ledový chlad, ale už začíná hřát sluníčko a jeho paprsky dopadat na naši tvář, což je po dlouhé vládě zimy moc příjemné. Krajinu pokrývají poslední zbytky sněhového závoje a pod ním už vylézá tráva a poupata květin. Větve stromů shodily zimní kabát a začínají se obalovat listím a květy. Vše se začíná vzpamatovávat a probouzet ze zimního spánku.

Když vyjdeme ven, všude je slyšet ptačí zpěv a bzukot včel. Zvířata rodí mláďata, pracovití mravenečci začínají předělávat svá mravenišť a ptáčci si staví hnízda, ze kterých zanedlouho začnou vykukovat hladové zobáčky.

Mám moc ráda jarní procházky při západu slunce a brzy zrána. Cestou potkávám srnky a mnoho dalších zvířátek, což ale moc dobré není, pokud s sebou mám pejska, který mě po spatření zvěře táhne po smyku směrem k nim. Pokaždé obdivuji, co všechno je kolem nás, a my si toho ani nevšímáme. Je krásné jít třeba jen tak po poli někam, kde to tolik neznáme, a na chvíli utéct z reality a od všech povinností a starostí.

Kamila Šoukalová - 8. ročník

Proč jsou labutě bílé?

(vymyšlená pohádka)

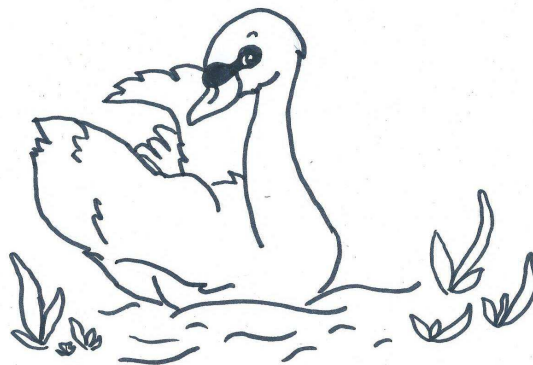
Bylo - nebylo, za devatero horami a devatero řekami, vládla v zemi velikého křišťálového jezera Bílá královna. Na jezeře žily labutě, jejichž pera byla v barvách duhy. Labutě byly na své duhové peří velice pyšné a neměly rády nikoho jiného, kdo nebyl tak

krásný jako ony. Ale to se nelíbilo Bílé královně, ta chtěla mezi všemi zvířátky rovnost, bez ohledu na to, jak vypadá, nebo jaký má původ. Královna labutě varovala, že pokud se nezmění a nepřestanou odsuzovat ostatní zvířátka ze země křišťálového jezera, zasype je bílým sněhem a už nikdo nikdy nespatri jejich duhové peří.

Tak čas letěl jako vánek po rozkvetlé louce, ale labutě se ne a ne polepšit, stále pro ně byli ostatní něco méněcenného.

„Ty nemáš krásné duhové peří jako my, běž pryč, ty tu nemáš co dělat, jsi ošklivý, nechceme tě tu!“ říkaly pyšně labutě. A právě to slyšela Bílá královna, svolala ty nejstudenější mrazy a nechala posněžit duhové peří pyšných labutí. Ty prosily, prosily, ale už bylo pozdě, po duhovém peří nezbylo vůbec nic.

Proto jsou dnes labutě bílé, byly pyšné a to je velmi špatná vlastnost. Ale přeci jen jsou krásné i bez třpytivě duhového peří, nemyslíte?

Tereza Trutnová - 8. ročník

Na návštěvě v devítce

Naši devátáci mají přijímací zkoušky již úspěšně za sebou, dostali se na vybrané střední školy, což jim všichni jistě přejeme. Jak to ale s nimi vypadalo před přijímačkami, jaké měli pocity před a po napsání, si nyní můžete přečíst na následujících stránkách. Rozhovory mezi sebou vedli vzájemně, a to v době, kdy ještě nevěděli výsledky.

Rozhovor s devátáky o přípravě a průběhu přijímacích zkoušek

1. Jak dlouho jste se připravovali? A kdy přesně jste s přípravou začali?

Markéta: Začala jsem se učit od listopadu.

Tomáš: Začal jsem se učit od listopadu.

Patricie: Začala jsem se učit začátkem ledna.

Bára: Začala jsem se učit v březnu.

Lucie: Začala jsem se učit v lednu.

Martin: Začal jsem se učit koncem února.

Iveta: Začala jsem se učit v březnu.

2. Věnovali jste matematice a českému jazyku stejně času, nebo pro vás byl jeden předmět náročnější?

Markéta: Připravovala jsem se na oba předměty stejně a poslední měsíc jsem se více věnovala matematice.

Tomáš: Připravoval jsem se na oba předměty stejně a poslední měsíc jsem se více věnoval češtině.

Patricie: Připravovala jsem se více na matematiku.

Lucie: Více jsem se připravovala na matematiku.

Bára: Připravovala jsem se více na matematiku.

Martin: Připravoval jsem se více na matematiku.

Iveta: Více jsem se připravovala na matematiku.

3. Bylo pro vás přínosné doučování ve škole?

Markéta: Doučování matematiky mi pomohlo.

Tomáš: Doučování matematiky mi pomohlo trochu.

Martin: Doučování matematiky mi trochu pomohlo.

Patricie: Pomohlo mi doučování jenom u některých příkladů.

Bára: Doučování z matematiky mi vůbec nepomohlo.

Lucie: Doučování z matematiky mi nepomohlo.

Iveta: Doučování z matematiky mi nepomohlo.

4. Byli jste nervózní večer před přijímačkami?

Markéta, Tomáš, Martin, Patricie, Bára, Lucie a Iveta: nebyli jsme nervózní.

5. Patricie, popiš nám svůj přijímačkový den.

Patricie: Přijela jsem 30 minut před začátkem prvního kola přijímaček. Šla jsem do třídy a čekala, až přijde učitel a rozdá nám první test. Matematika trvala 70 minut a po matematice jsme měli 2 hodiny pauzu. V té pauze jsme se přemístili do školní jídelny a tam jsme mohli čekat na začátek českého jazyka. Deset minut před začátkem testu z českého jazyka jsem se šla nachystat do třídy. Český jazyk jsem dokončila 10 minut před koncem a jela jsem domů.

6. Jací byli učitelé a jak se vám líbila vaše budoucí škola?

Markéta: Škola na mě působila dobře a učitelé byli taky příjemní.

Tomáš: Škola se mi velice líbila a učitelé byli dobří.

Patricie: Velmi příjemná byla učitelka na matiku a škola se mi taky moc líbila.

Bára: Učitelé se mi moc nelíbili, ale škola byla přehledná.

Lucie: Učitelé se mi líbili a škola byla v pohodě.

Martin: Učitelé se mi líbili a škola byla dobrá.

Iveta: Škola byla moc stará a učitelé byli v pohodě.

7. Co bylo na přijímačkách nejhorší?

Markéta: Nejhorší byla pauza. Byla moc dlouhá.

Tomáš: Nejhorší byla pauza. Měl jsem hlad.

Patricie: Nejhorší byla pauza. Byla jsem nervózní.

Bára: Nejhorší byla pauza. Neměla jsem si s kým povídat.

Lucie: Nejhorší byla pauza. Neměla jsem co dělat.

Martin: Nejhorší byla pauza. Neměli tam Wi-Fi.

Iveta: Nejhorší byl začátek.

8. Co jsi dělal den před přijímačkami, Tome?

Tomáš: Já jsem byl celý den na počítači, abych se odreagoval a nebyl nervní.

9. Byla pro Tebe těžší matika nebo čeština, Markéto?

Markéta: Těžší pro mě byla čeština.

10. Báro, líbili se ti u přijímaček nějakí kluci?

Bára: Jak kteří.

11. Lucko, stihla jsi češtinu v limitu?

Lucie: Matiku jsem stihla akorát a u češtiny mi zbylo 10 minut.

Jak to vypadá u talentových zkoušek

Rozhovor s Annou Vaňkovou z 9. ročníku, která je přijata na Střední uměleckoprůmyslovou školu v Jihlavě.

Kdy ses začala na zkoušky připravovat?

A: Začala jsem se připravovat od listopadu.

Co jsi všechno musela dělat?

A: Nejprve jsem šla na pohovor a poté jsem kreslila portrét jedné studentky. Dalším úkolem byla malba zátiší geometrických tvarů.

Byla jsi nervózní?

A: Když jsem čekala na pohovor, tak jsem byla trošku nervózní, jinak ne.

Jak na tebe působila škola?

A: Z venku se mi škola líbila, protože vypadala trochu jako zámek a uvnitř to bylo taky hodně hezké.

Jak na tebe působili učitelé?

A: Byli příjemní a milí.

Znala jsi tam někoho?

A: Ne, ale seznámila jsem se tam s jednou holkou.

Byli tam hezcí kluci?

A: V mé třídě ne, ale v jiných ročnících ano.

Co nejraději maluješ?

A: Asi portréty, nebo části lidského obličeje.

Jakou přípravu bys doporučila lidem, kteří by chtěli jít na uměleckou školu?

A: Na uměleckých školách požadují docela hodně domácích prací, takže by bylo dobré si připravit nejméně 25 výkresů (ale záleží na tom, kolik daná škola domácích prací požaduje).

Anna Vaňková a Patricie Nezpěvácová - 9. třída

Rozhovor se zoologem

Pan Hořák není jen zoolog, ochránce zvířat, ale hlavně nadšenec a jeho práce je i jeho koníčkem. Často přijíždí do naší školy a žáky seznamuje se životem zvířat a s možností jejich chovu doma. I letos si na nás udělal čas a přivezl s sebou některé své svěřence. Po zajímavém programu ochotně odpovídal našim osmákům na připravené otázky.

Jak dlouho se tomu věnujete?

Od svých pěti let a je mi 56. Už v pěti letech jsem měl první sovičky, byly to sovy pálené. A to byl takový začátek, pak jsem se stal myslivcem a sokolníkem, udělal jsem si patřičný zkoušky, takže aktivně už přes 25 let.

Co Vás přimělo založit záchrannou stanici?

Já odsud nepocházím, jsem ze severních Čech, ale když jsem se do tohoto kraje přistěhoval před nějakými pětadvaceti, šestadvaceti lety, tak jsem zjistil, že tady v kraji Vysočina je pouze jedna stanice a ta vlastně nepokryla územní pomoc zvířatům, takže se založila druhá stanice, která svého času pokrývala území od Jihlavy, přes Třebíč, Moravský Krumlov až po Dačice. A druhá stanice má za úkol oblast Havlíčkův Brod, Humpolec, Pelhřimov. Takže jedna stanice byla málo pro kraj, dvě stanice jsou, myslím, tak akorát. Naše se jmenuje Ikaros a je u Křemešníku u Pelhřimova.

Kolik máte na stanici aktuálně zvířat?

192 zvířat

Máte nějaké nové přírůstky?

Máme, před týdnem se u nás narodily nové sovičky, první letošní. Jedná se o velice vzácnou sovu - puštík rezavonohý. Máme tři mlád'átka. Jinak zítra by se měl líhnout první sokol stěhovavý a příští týden očekáváme mlád'átka sov pálených a dále jsou v očekávání rarozi velcí.

Na které ze zvířat jste nejvíce pyšný?

Pyšný je špatný slovo.

Tak tedy, jaké zvíře je vaše oblíbené?

Tak to je lepší, to oblíbený. Mám všechny zvířátka rád, ale přeci jenom je něco, co je opravdu top, a to je srnečka Vendulka. Srnka, která je poraněná spousty let, ale miláček. A taky nesmím zapomenout na fretku Pipinku, to je taky moje oblíbené zvíře. Nesmím vynechat ani pejška jménem Iro, Iroušek, mazel největší. Takže pejsek, srnečka a fretka jsou asi takoví ti úplně nej.

A máte sám doma nějaké zvíře?

No doma. Doma já osobně. Jinak mě strašně fascinuje hmyz, takže mám doma kudlanku, strašilky, pakobylky, štíry, pavouky mám taky, ale miluju třeba i chameleony. Mám chameleony pardálí, levhartí, jemenský. Ale protože jsem rybář, mám doma v jezírku i ryby, například kapra, lína a podobně. (Nikola- taky v mrazáku 😊). To taky, ale mám i

akvária, kde žije taky trochu rybiček. Jinak samozřejmě chovám i pejsky. Zvířata doma i ve stanici jsou všichni moji kamarádi a všechny беру za své.

A máte nějakou zajímavou historku ze záchraňování?

Těch příhod je spousta. Pamatuju si třeba, když jsem zachraňoval jedno ze tří mlád'at čápů ve Stříteži, to je malá obec za Jihlavou. Mládě spadlo z komína, kde měli hnízdo. Hasiči mě pomocí plošiny přiblížili k hnízdu a já jsem tam to mládě dával. Pamatuju si, že to nebylo vůbec jednoduchý. Rodičům se to nelíbilo, napadali mě, už když jsem tam jel na té plošině. Nakonec to dopadlo dobře, mládě jsem do toho hnízda vrátil. Někdy ta záchrana je taková složitá. Jednou jsem zachraňoval labuť, byl to sameček, který byl svázaný rybářským vlasem. Vedle toho labuťáka byla labuť samice, která mě napadala. Člověk chce těm zvířatům pomoci, ale oni to tak nechápou, to znamená, že se brání a podobně. Těch zážitků je celá řada, jak smutných případů, tak i takových s hezkým koncem.

Když se k vám dostanou zvířata původem z ČR, vracíte je zpět do přírody?

Samozřejmě, pokud se podaří záchrana nějakého zvířete, tak automaticky jde tam, kam patří, zpátky do přírody.

Jak se k Vám dostávají zvířata, která nejsou původem z ČR?

Máme zvířata, která jsou z jiné země, ale to jsou třeba různé výměny nebo nákupy. To nejsou zvířata, o kterých jsme se doposud bavili, to znamená poraněná zvířata. Většinou jsou to nějaké výměny mezi záchrannými stanicemi.

Máte nějaké plány do budoucna se stanicí?

Možná bude stěhování, ale jinak jaký já mám plány, já se chci projet na motorce, už aby bylo jaro.

Rozhovor připravili a vedli Kamila Šoukalová, Nikola Stručovská

a Martin Hanzal - 8. ročník

Trocha luštění pro malé i velké

Osmisměrka pro nejmenší

FIND THE HIDDEN WORDS

HIPPO
FLY
OWL

FROG
ELK
KOALA

Lukáš Svoboda - 9. ročník

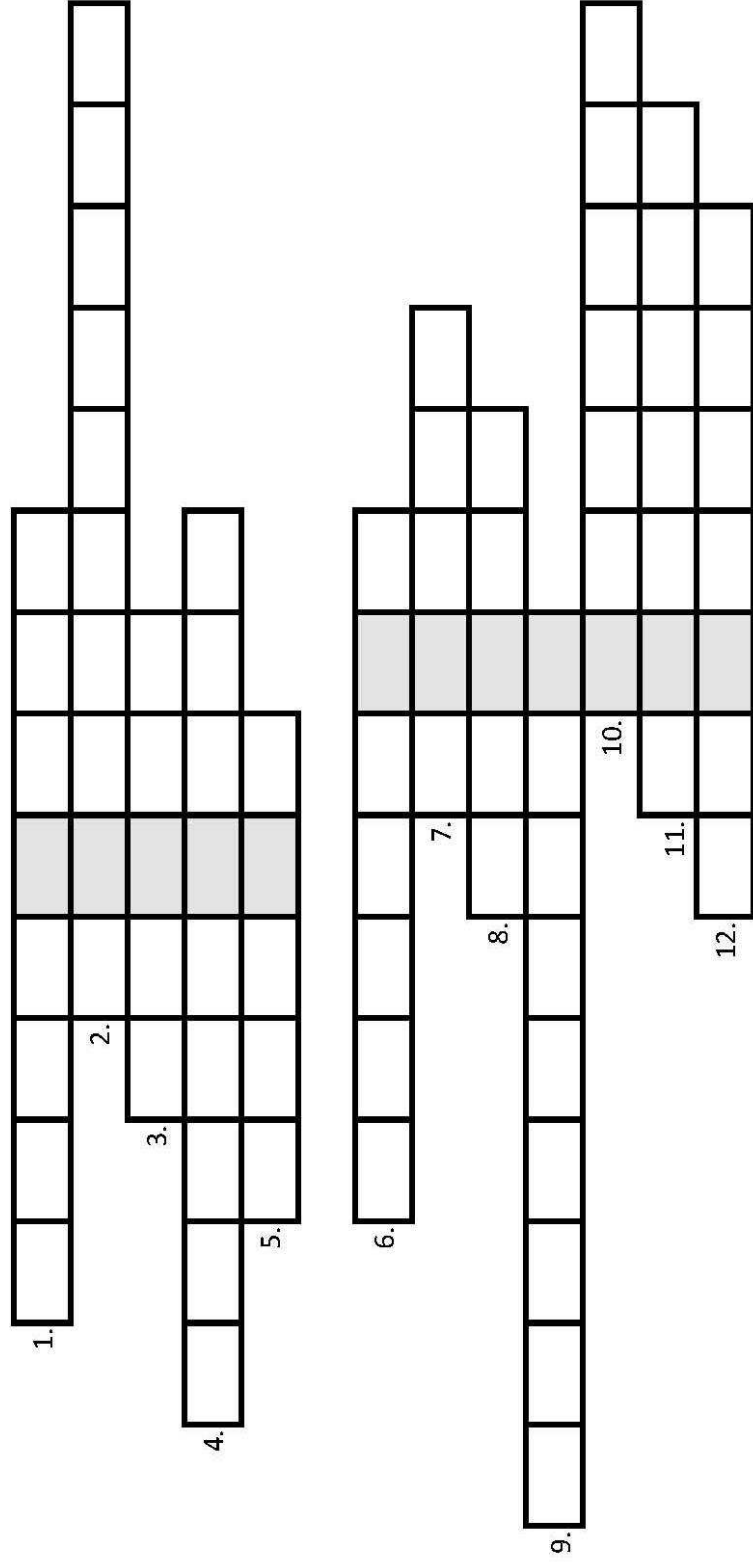
Mlsná kočka

1. hudební nástroj
2. nadpřirozená okřídlená bytost
3. hmyz chovaný pro med
4. pruhovaná šelma
5. orgán čichu
6. náš národní strom
7. 22. písmeno v abecedě
8. nejhlubší cit
9. černobílý lichokopytník
10. předložka
11. výroční den narození

Barbora Kvapilová - 8. Ročník

KŘÍŽOVKA

- 1. První kdo objevil Ameriku.
- 2. První prezident USA.
- 3. Otec Marie Terezie.
- 4. Manžel Marie Terezie.
- 5. Syn Marie Terezie.
- 6. Anglická královna.
- 7. Vůdce ruských bolševiků.
- 8. "Otec vlasti".
- 9. První slovanské písmo.
- 10. Syn Karla IV. přezdívaný "Liška ryšavá".
- 11. Poslední ruský car.
- 12. Kde padl Jan Lucemburský.

V tajence se skrývá jméno známé české panovnice